

*Wij willen je rust gunnen
Al is vol droefheid ons hart
Je lijden zien en niet kunnen helpen
Dat was onze smart*

Ter dankbare herinnering aan

Riek Timmerhuis - Harik

sedert 1 december 1993
weduwe van Herman Timmerhuis

Moeder is als derde in een gezin van acht kinderen geboren op 31 oktober 1928 te Bornerbroek. Zij is in 1954 getrouwd met onze vader en heeft vier kinderen grootgebracht. Ze is oma geworden van twaalf kleinkinderen. Ze heeft een leven geleid van toewijding en hard werken. In juni 1993 is zij voor het eerst geconfronteerd met een tia. Dit heeft zich in de periode tot 2004 in totaal zeven keer herhaald in de vorm van herseninfarcten. Geleidelijk aan is zij steeds verder belemmerd geraakt in haar functioneren. Moeder is op zaterdag 14 augustus 2004, op de geboortedag van haar eigen vader, overleden aan de gevolgen van haar ziekte.

Moeder blijft in onze herinnering als een fiere en krachtige vrouw. Ze hield van gezelligheid om haar heen en van vrolijke muziek. We herinneren ons haar voorkeur voor de accordeon en Duitse schlagers. Thuis schalde het geluid van de Flippers, Leni und Ludwig of de Egerländer Musikanten uit de boxen. Op feestjes was moeder uitbundig. Ze hield van dansen, in het bijzonder van de wals.

Ook hield ze van een huis dat er opgeruimd en netjes uitzag. Door het jaar heen kreeg de tuin haar speciale aandacht: moole perkplantjes in rijtjes, onkruid en herfstbladeren zo snel mogelijk verwijderd.

Moeder heeft een arbeidzaam leven geleid. Vanaf haar jonge jaren heeft ze heel veel kleding voor anderen genaaid. 's Morgens stond ze vaak al vroeg op om achter de

naaimachine aan het werk te gaan en alles volgens afspraak af te krijgen. Als er overdag bezoek kwam probeerde ze regelmatig de aandacht voor het bezoek te combineren met het verder naaien aan de kledingstukken.

Toen moeder minder zorg en aandacht aan haar kinderen hoefde te besteden, heeft ze zich als vrijwilligster verdienstelijk gemaakt voor de gemeenschap. Ze zong lange tijd in het dameskoor, bracht oudere mensen naar de kerk, schonk koffie in het Meulenbelt en was actief voor de Zonnebloem. Ze had mede daardoor veel vrienden en kennissen.

Moeder was een echte doener. Daarom kwamen de handicaps hard bij haar aan. Het beknootte haar in eigenlijk alles wat zij leuk vond in het leven. Eerst kon ze niet meer naaien, daarna kon ze ook niet zomaar met Mariëtte de stad in of naar de markt. Uiteindelijk kwamen ook nog de taalproblemen, die er voor zorgden dat ze erg beperkt raakte in haar communicatie met anderen. Voor een gezelligheidsmens als moeder was, moet dat een enorme opgave geweest zijn. We hebben er veel begrip voor dat ze de laatste jaren teneergeslagen en soms ook opstandig is geworden.

ONDANKS het verdriet kunnen we er daarom vrede mee hebben dat moeder haar gewenste rust gevonden heeft.

Wij willen u hartelijk danken voor uw medeleven en belangstelling na het overlijden van onze lieve moeder en oma. Onze speciale dank gaat uit naar de aandacht die zij heeft mogen ontvangen tijdens haar ziekte de afgelopen tien jaar.

Kinderen en kleinkinderen Timmerhuis

Almelo, 19 augustus 2004